

TAMÁS ENDRE

Március elején

*Még húynak a szívben a vágyakozások,
Még szálldos a pernye a máglya előtt,
De látod eloltva a nyári kalandot?
Mint szél simítá el a búzamezőt.
Még lépte szememben a májusutón jár,
S még néha zihál a tenyész mi-lehet,
De íme, a sors csoda őszbe tolult már,
S a tél jege már lehüté fejemet.*

*Kihajt a levél, megujondhat az élet...
Űlj, hűtlenem, űlj az ölébe, ave!
Kinek fejedet kebelére tevéd le,
Holnap nem taszít-e sirod helyire?
Mondnád, hogy előbb döföd át, s tetemére
Kuncogva hajítod a szemfödelet?
S rászédhet-e majdan ez ifju szeszélye,
Hogy elhagyod érte, mi szent teneked?*

*Ha bánalom érne ez ördögi mástól,
Fájdalmad is rám, aki érti, akaszd,
S mint lélek a lelket e földi világból,
Az éj közepén is eloldozom azt,
Viszonzani véle: derűimet érted,
A könnytelen elfeledett tüzeket,
De séta feléd s teraszok bora véled,
Még akkor is, így is idéz eleget.*

A segesvári Petőfi-szobrot, Köllő Miklós alkotását 1922-ben Kiskunfélegyházára szállították. Márciusi koszorúzása új helyén az 1920-as években.